

Apelul lui Pavel către credincioșii galateni

Textul de memorat: „Călcați pe urmele mele, întrucât și eu calc pe urmele lui Hristos.” (1 Corinteni 11:1)

Duminică, 20 august – Inima lui Pavel

1. **Galateni 4:12-20**; 12. Fraților, vă rog să fiți ca mine, căci și eu sunt ca voi. Nu mi-ați făcut nicio nedreptate.
13. Dimpotrivă, știți că în neputința trupului v-am propovăduit Evanghelia pentru întâia dată.
14. Și n-ați arătat nici dispreț, nici dezgust față de ceea ce era o ispită pentru voi în trupul meu; dimpotrivă, m-ați primit ca pe un înger al lui Dumnezeu, ca pe însuși Hristos Isus.
15. Unde este, dar, fericirea voastră? Căci vă mărturisesc că, dacă ar fi fost cu puțință, v-ați fi scos până și ochii și mi i-ați fi dat.
16. M-am făcut oare vrăjmașul vostru pentru că v-am spus adevărul?
17. Nu cu gând bun sunt plini de râvnă ei pentru voi, ci vor să vă dezlipească de noi, ca să fiți plini de râvnă față de ei.
18. Este bine să fii plin de râvnă totdeauna pentru bine, nu numai când sunt de față la voi.
19. Copilașii mei, pentru care iarăși simt durerile nașterii, până ce va lua Hristos chip în voi!
20. O, cum aș vrea să fiu acum de față la voi și să-mi schimb glasul; căci nu știu ce să mai cred!
2. **Galateni 4:19**; Copilașii mei, pentru care iarăși simt durerile nașterii, până ce va lua Hristos chip în voi!

Luni, 21 august – „Vă rog să fiți ca mine”

3. **1 Corinteni 11:1**; Călcați pe urmele mele, întrucât și eu calc pe urmele lui Hristos.

Filipeni 3:17; Urmați-mă pe mine, fraților, și uitați-vă bine la cei ce se poartă după pilda pe care o aveți în noi.

2 Tesaloniceni 3:7-9; 7. Voi înșivă știți ce trebuie să faceți ca să ne urmați; căci noi n-am trăit în neorânduială între voi.

8. N-am mâncat de pomană pâinea nimănui; ci, lucrând și ostenindu-ne, am muncit zi și noapte, ca să nu fim povară nimănui dintre voi.

9. Nu că n-am fi avut dreptul acesta, dar am vrut să vă dăm în noi înșine o pildă vrednică de urmat.

Faptele 26:28,29; 28. Și Agripa a zis lui Pavel: "Curând mai vrei tu să mă îndupleci să mă fac creștin!"

29. "Fie curând, fie târziu", a răspuns Pavel, "să dea Dumnezeu ca nu numai tu, ci toți cei ce mă ascultă astăzi să fiți așa cum sunt eu, afară de lanțurile acestea."

Galateni 4:12; Fraților, vă rog să fiți ca mine, căci și eu sunt ca voi. Nu mi-ați făcut nicio nedreptate.

Marti, 22 august – „Căci și eu sunt ca voi”

4. **1 Corinteni 9:19-23**; 19. Căci, măcar că sunt slobod față de toți, m-am făcut robul tuturor, ca să câștig pe cei mai mulți.
20. Cu iudeii m-am făcut ca un iudeu, ca să câștig pe iudei; cu cei ce sunt sub Lege m-am făcut ca și când aș fi fost sub Lege (măcar că nu sunt sub Lege), ca să câștig pe cei ce sunt sub Lege;
21. cu cei ce sunt fără Lege m-am făcut ca și cum aș fi fost fără Lege (măcar că nu sunt fără o Lege a lui Dumnezeu, ci sunt sub Legea lui Hristos), ca să câștig pe cei fără lege.
22. Am fost slab cu cei slabi, ca să câștig pe cei slabi. M-am făcut tuturor totul, ca, oricum, să măntuiesc pe unii din ei.
23. Fac totul pentru Evanghelie, ca să am și eu parte de ea.

Galateni 4:12; Fraților, vă rog să fiți ca mine, căci și eu sunt ca voi. Nu mi-ați făcut nicio nedreptate.

Faptele 17:16-34; 16. Pe când îi aștepta Pavel în Atena, i se întărâta duhul la vederea acestei cetăți pline de idoli.

17. În sinagogă stătea deci de vorbă cu iudeii și cu oamenii temători de Dumnezeu, iar în piață stătea de vorbă în fiecare zi cu aceia pe care-i întâlnea.

18. Unii din filosofii epicurieni și stoici au intrat în vorbă cu el. Și unii ziceau: "Ce vrea să spună palavragiul acesta?" Alții, când l-au auzit că vestește pe Isus și învierea, ziceau: "Pare că vestește niște dumnezei străini."

19. Atunci l-au luat, l-au dus la Areopag și au zis: "Putem să știm care este această învățătură nouă pe care o vestești tu?"

20. Fiindcă tu ne aduci ceva ciudat la auz. Am vrea, dar, să știm ce vrea să zică aceasta."

21. Căci toți atenienii și străinii care stăteau în Atena nu-și petreceau vremea cu nimic altceva decât să spună sau să asculte ceva nou.

22. Pavel a stat în picioare în mijlocul Areopagului și a zis: "Bărbați atenieni! În toate privințele vă găsesc foarte religioși.

23. Căci, pe când străbăteam cetatea voastră și mă uitam de aproape la lucrurile la care vă închinați voi, am descoperit chiar și un altar pe care este scris: "Unui Dumnezeu necunoscut!" Ei bine, ceea ce voi cinstiți fără să cunoașteți, aceea vă vestesc eu.

24. Dumnezeu, care a făcut lumea și tot ce este în ea, este Domnul cerului și al pământului și nu locuiește în temple făcute de mâini.

25. El nu este slujit de mâini omenești, ca și când ar avea trebuință de ceva, El, care dă tuturor viața, suflarea și toate lucrurile.

26. El a făcut ca toți oamenii, ieșiți dintr-unul singur, să locuiască pe toată fața pământului; le-a așezat anumite vremuri și a pus anumite hotare locuinței lor,

27. ca ei să caute pe Dumnezeu și să se silească să-L găsească bătând, măcar că nu este departe de fiecare din noi.

28. Căci în El avem viața, mișcarea și ființa, după cum au zis și unii din poezii voștri: "Suntem din neamul Lui..."

29. Astfel, dar, fiindcă suntem de neam din Dumnezeu, nu trebuie să credem că Dumnezeirea este asemenea aurului sau argintului sau pietrei cioplite cu meșteșugirea și iscusința omului.

30. Dumnezeu nu ține seama de vremurile de neștiință și poruncește acum tuturor oamenilor de pretutindeni să se pocăiască;

31. pentru că a rânduit o zi în care va judeca lumea după dreptate, prin Omul pe care L-a rânduit pentru aceasta și despre care a dat tuturor oamenilor o dovadă netăgăduită, prin faptul că L-a înviat din morți..."

32. Când au auzit ei de învierea morților, unii își băteau joc, iar alții au zis: "Asupra acestor lucruri te vom asculta altă dată."

33. Astfel, Pavel a ieșit din mijlocul lor.

34. Totuși unii au trecut de partea lui și au crezut; între aceștia era Dionisie areopagitul, o femeie numită Damaris și alții împreună cu ei.

1 Corinteni 8:8-13; 8. Dar nu carnea ne face pe noi plăcuți lui Dumnezeu: nu câștigăm nimic dacă mâncăm din ea și nu pierdem nimic dacă nu mâncăm.

9. Luați seama însă ca nu cumva această slobozenie a voastră să ajungă o piatră de poticnire pentru cei slabi.

10. Căci dacă te vede cineva pe tine, care ai cunoștință, că șezi la masă într-un templu de idoli, cugetul lui, care este slab, nu-l va împinge pe el să mănânce din lucrurile jertfite idolilor?

11. Și astfel, el, care este slab, va pieri din pricina acestei cunoștințe a ta: el, fratele pentru care a murit Hristos!

12. Dacă păcătuiești astfel împotriva fraților și le răniți cugetul lor slab, păcătuiești împotriva lui Hristos.

13. De aceea, dacă o mâncare face pe fratele meu să păcătuiască, nu voi mânca niciodată carne, ca să nu fac pe fratele meu să păcătuiască.

Galateni 2:11-14; 11. Dar, când a venit Chifa în Antiohia, i-am stat împotriva, în față, căci era de osândit.

12. În adevăr, înainte de venirea unora de la Iacov, el mânca împreună cu Neamurile; dar, când au venit ei, s-a ferit și a stat deoparte, de teama celor tăiați împrejur.

13. Împreună cu el au început să se prefacă și ceilalți iudei, așa că până și Barnaba a fost prins în lațul fățarniciei lor.

14. Când i-am văzut eu că nu umblă drept după adevărul Evangheliei, am spus lui Chifa în fața tuturor: "Dacă tu, care ești iudeu, trăiești ca Neamurile, și nu ca iudeii, cum silești pe Neamuri să trăiască în felul iudeilor?"

5. 1 Corinteni 9:21; Cu cei ce sunt fără Lege m-am făcut ca și cum aș fi fost fără Lege (măcar că nu sunt fără o Lege a lui Dumnezeu, ci sunt sub Legea lui Hristos), ca să câștig pe cei fără lege.

Miercuri, 23 august – Odinioară și acum

6. Galateni 4:13; Dimpotrivă, știți că în neputința trupului v-am propovăduit Evanghelia pentru întâia dată.

7. Romani 8:28; De altă parte, știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul Său.

2 Corinteni 4:7-12; 7. Comoara aceasta o purtăm în niște vase de lut, pentru ca această putere nemaipomenită să fie de la Dumnezeu, și nu de la noi.

8. Suntem încolțiți în toate chipurile, dar nu la strâmtorare; în grea cumpănă, dar nu deznădăjduiți;

9. prigoniți, dar nu părăsiți; trântiți jos, dar nu omorâți.

10. Purtăm întotdeauna cu noi, în trupul nostru, omorârea Domnului Isus, pentru ca și viața lui Isus să se arate în trupul nostru.

11. Căci noi, cei vii, totdeauna suntem dați la moarte din pricina lui Isus, pentru ca și viața lui Isus să se arate în trupul nostru muritor.

12. Astfel că, în noi lucrează moartea, iar în voi viața.

2 Corinteni 12:7-10; 7. Și, ca să nu mă umflu de mândrie din pricina strălucirii acestor descoperiri, mi-a fost pus un țepuș în carne, un sol al Satanei, ca să mă palmuiască și să mă împiedice să mă îngâmf.

8. De trei ori am rugat pe Domnul să mi-l ia.

9. Și El mi-a zis: "Harul Meu îți este de ajuns; căci puterea Mea în slăbiciune este făcută desăvârșită." Deci mă voi lăuda mult mai bucuros cu slăbiciunile mele, pentru ca puterea lui Hristos să rămână în mine.

10. De aceea simt plăcere în slăbiciuni, în defăimări, în nevoi, în prigoniri, în strâmtorări, pentru Hristos; căci când sunt slab, atunci sunt tare.

Joi, 24 august – „V-am spus adevărul”

8. Galateni 4:16; M-am făcut oare vrăjmașul vostru pentru că v-am spus adevărul?

Ioan 3:19; Și judecata aceasta stă în faptul că, odată venită Lumina în lume, oamenii au iubit mai mult întunericul decât lumina, pentru că faptele lor erau rele.

Matei 26:64,65; 64. "Da", i-a răspuns Isus, "sunt! Ba mai mult, vă spun că de acum încolo veți vedea pe Fiul omului șezând la dreapta puterii lui Dumnezeu și venind pe norii cerului."

65. Atunci marele preot și-a rupt hainele și a zis: "A hulit! Ce nevoie mai avem de martori? Iată că acum ați auzit hula Lui.

Ieremia 36:17-23; 17. Și au mai pus lui Baruc următoarea întrebare: "Spune-ne cum ai scris toate cuvintele acestea după spusele lui!"

18. Baruc le-a răspuns: "El îmi spunea cu gura lui toate cuvintele acestea, și eu le-am scris în cartea aceasta cu cerneală."

19. Căpeteniile au zis lui Baruc: "Du-te de te ascunde, tu și Ieremia, ca să nu știe nimeni unde sunteți."

20. Ei s-au dus apoi la împăratul în curte, lăsând cartea în odaia de scris a logofătului Elișama, și au spus toate cuvintele din ea în auzul împăratului.

21. Împăratul a trimis pe Iehudi să ia cartea. Iehudi a luat-o din odaia logofătului Elișama și a citit-o în auzul împăratului și în auzul tuturor căpeteniilor care stăteau împrejurul împăratului.

22. Împăratul ședea în casa de iarnă - căci era în luna a nouă - și înaintea lui era un foc de cărbuni aprinși.

23. După ce Iehudi a citit trei sau patru foi, împăratul a tăiat cartea cu briceagul logofătului și a aruncat-o în jăraticul de cărbuni, unde a fost arsă de tot.

9. Galateni 4:17-20; 17. Nu cu gând bun sunt plini de râvnă ei pentru voi, ci vor să vă dezlipească de noi, ca să fiți plini de râvnă față de ei.

18. Este bine să fii plin de râvnă totdeauna pentru bine, nu numai când sunt de față la voi.

19. Copilașii mei, pentru care iarăși simt durerile nașterii, până ce va lua Hristos chip în voi!

20. O, cum aș vrea să fiu acum de față la voi și să-mi schimb glasul; căci nu știu ce să mai cred!